
XXI

KWESTA

ZWIĄZKU

DĄBROWIAKÓW

M E M E N T O M O R I I

„ Znamo w Boży grunt wracając
I nadzinie zapoczątkując o nadziei
radosnego zmartwychwstania
powszechnego,
Z ziemi wstały ludzkie ciała;
Boża moc w nie ducha wlała;
Z ziemi są, do ziemi porędą,
Ale nieśmiertelne wzejdą!”

(z pieśni pogrzebowej)

Atoryzm mówiący, że „ Ojczyzna to ziemia i groby”, kryje w sobie głęboką prawdę o wielkości wielkopokoleniowych związków ludzkich z ziemią rodzinną i ciągłości narodowych dziejów.

Cmentarze są obrazami historii. Ich dzieje są także zwierciadłem przemian postawy wobec śmierci, stąd z wyglądu miejsc pochówków odczytać można losy nie tylko jednostek, ale także wielkich zbiorowości i ich kultur. Cmentarze i nagrobki stanowią osobliwą zdolność więziotwórczą budującą wspólnotę zmarłych i żyjących.

„ Pomnik to wyraz indywidualności oraz wartości człowieka”

(M. Ślodziński)

„ Pomnik to symbol wdzięczności, podziękowania, hołdem i pamięcią o zmarłych”

(M. Ślodziński)

Nagrobek
o nieczytelnym
napisie

Julii
z Ozimków
Wąsowiczowej

Nagrobek
Jana Ozimka
(1862-1893)

Szczególną pamięcią w 100 rocznicę wybuchu I wojny światowej powinniśmy objąć naszych rodaków Dąbrowian, którzy walczyli w Legionach Polskich Józefa Piłsudskiego, czy armii austro-węgierskiej. Do znanych Dąbrowian Legionistów walczących na froncie wschodnim należeli:

Józef Świątek (1882-1967), dostał się do niewoli rosyjskiej z której powrócił dopiero po zakończeniu wojny.

Władysław Kozacka (1895-1915), poległ w bitwie pod Rafałową.

Florian Węglowski, poległ w bitwie pod Rafałową w 1915 roku.

Również Ziemia Dąbrowska w latach 1914-1915 znalazła się na linii frontowej, gdzie w maju 1915 roku toczyły się zacięte boje nad Wisłą i Dunajcem. W walkach tych poległo wielu żołnierzy narodowości polskiej, węgierskiej, austriackiej i rosyjskiej. Na istniejących cmentarzach wojennych w Powiecie dąbrowskim spoczywa prawie pięć tysięcy żołnierzy. Aby oddać hołd i zachować pamięć o tych naszych rodakach żołnierzach I wojny światowej w tym miejscu należy zacytować treść inskrypcji z dąbrowskiego cmentarza wojennego:

*„ Ułmiechaliśmy się niedowierzająco, gdy prawiono nam o cudach,
 Aż zobaczyliśmy ziemię w płomieniach,
 I na nas zawałił się pefen wrogów świat,
 I niepojęte cuda stały się naszym udziałem”*

Od 21 lat wolontariusze ze Związku Dąbrowiaków oraz uczniowie Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych nr 2 w dniu Wszystkich Świętych kwestują, zbierając pieniądze na renowację starych zabytkowych nagrobków datowanych na przełom XIX i XX wieku.

W 2014 roku ze składek społecznych zostały odnowione następujące nagrobki:

1. STANISŁAWA DĄBROWIECKIEGO (1776-1865)
2. ELŻBIETY Z BUSZNECKICH OZIMKOWEJ (1839-1885)
3. JANA OZIMKA (1862-1893)
4. JULII Z OZIMKÓW WĄSOWICZOWEJ
5. DWA NAGROBKI O NIECZYTELNYCH NAPISACH

Nagrobek Stanisława Dąbrowieckiego (1776-1865)

Prace renowacyjne wykonała
firma kamieniarska SKAŁA
Pana Bogdana Prażucha.

FOLDER OPRACOWALI :

Włodzimierz Piawcki
Mieczysław Sindelirski

Datki pieniężne na odnowę starych zabytków nagrobków
można wpłacać na następujące konto:

Bank Spółdzielczy w Dąbrowie Tarnowskiej

22 9462 0003 9462 0003 2001 0000 3216 0002